

МЕТОДИКА ПРОВЕДЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ПОЛЬОВОЇ ПРАКТИКИ З ЛАНДШАФТНОЇ ЕКОЛОГІЇ

Ганчук М.М., асистент

Таврійський державний агротехнологічний університет

В основі екологічної освіти лежить навчання, виховання та розвиток особистості, яка спрямована на формування екологічної культури, як складової системи національного, суспільного виховання всіх верств населення. Тому, постає необхідність вивчення екологічних дисциплін, застосування їх теоретичних положень на практиці.

Практична значимість курсу «Ландшафтна екологія» полягає в тому, що він дає повне, цілісне уявлення про функціонування, розвиток, динаміку геосистем, їх ієрархію та структуру, методи дослідження (картографічний, моделювання). Вивчення курсу тісно пов'язане із навчальними дисциплінами («Загальна екологія», «Ґрунтознавство», «Геологія з основами геоморфології», «Топографія з основами картографії», «Метеорологія і кліматологія»), які є важливими для студентів напрямку «Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природо-користування» сільськогосподарських ВУЗів.

Одним із важливих аспектів професійної підготовки студента-еколога є навчальні польові практики, в основу яких покладено вивчення взаємозв'язку природних компонентів на локальному рівні геосистем.

Метою ландшафтно-екологічної практики є формування знань та навичок, необхідних для дослідження та картографування екологічного стану окремих ландшафтів, характерних для території обраного регіону, джерел негативного впливу на них, ступеню їх антропогенного перетворення та його екологічних наслідків, формування здібностей обґрунтування шляхів поліпшення стану навколишнього природного середовища, виконання конкретного наукового дослідження з актуальної екологічної тематики.

Головними завданнями практики є:

- дослідження екологічного стану компонентів ландшафту (гірські породи, кліматичні та гідрологічні умови, ґрунтові умови, рослинний та тваринний світ);
- дослідження умов та закономірностей формування, динаміки екологічних ситуацій в межах окремих природно-територіальних комплексів;
- картографування екологічного стану природно-територіальних комплексів;
- екологічні дослідження на рівні фацій, урочищ, місцевостей;
- проведення інвентаризації джерел забруднення та складання відповідних інвентаризаційних картографічних творів;

- класифікація джерел та видів техногенного впливу;
- інвентаризація забруднюючих речовин;
- картографування ареалів забруднення територій;
- оцінка екологічного стану ландшафтів території дослідження;
- проведення цільових індивідуальних та колективних екологічних досліджень.

Навчальна польова практика з ландшафтної екології складається з таких елементів: підготовчий етап (ознайомлення з метою та завданнями практики, вивчення природних умов досліджуваного регіону), польові дослідження (рекогносцирувальні маршрути, польові бригадні маршрути, індивідуальні маршрути), камеральні роботи.

Навчальна ландшафтно-екологічна практика дає змогу застосовувати знання та вміння, отримані в процесі вивчення природничих дисциплін. Вивчення ландшафтів у польових умовах є важливим етапом у розумінні природних систем.